

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului Scripcaru Valeriu, împotriva sentinței Judecătorei Drochia, sediul Glodeni din 28 februarie 2022 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Scripcaru Valeriu XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, anterior condamnat, prin XXXXXX.

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 287 alin. (2), lit. a), b), 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 24.02.2021 – 28.02.2022;

instanța de apel: 24.03.2022 – 11.05.2022;

instanța de recurs ordinar: 21.07.2022 – 16.11.2022.

Asupra motivelor recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Glodeni din 28 februarie 2022, *Scripcaru Valeriu XXXXX* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. a) și b) Cod penal, și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1** an, cu *liberarea* de executare a pedepsei în temeiul art. 2 din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

Prin aceeași sentință *Scripcaru Valeriu* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 27.02.2021*), art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 02.11.2021*), și în baza acestor Legi a fost condamnat:

- în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 27.02.2021*) la - **8** luni închisoare;

-

- în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 02.11.2021*) la - **8** luni închisoare;

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de **10** luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis demersul acuzatorului de stat și s-a încasat de la **Scripcaru Valeriu** în beneficiul *Statului* cheltuielile de judecată în suma de **306** lei.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

1.2. *Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat și Stoian Andrei Andrei în privința căruia hotărârea în prezent nu se contestă, din care motiv instanța de recurs nu se v-a expune în privința acestuia.*

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Scripcaru Valeriu, la 09.11.2020, aproximativ la orele 23.00, aflându-se în stare de ebrietate avansată în urma consumării băuturilor spirtoase, inclusiv și contrafăcute timp de mai multe zile, în comun cu cumnatul său Stoian Andrei, aflându-se la intersecția străzilor Suveranității și Prieteniei al or. Glodeni, în loc public, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, având o intenție unică, s-au agățat de Istrati Vladimir care stătea jos pe o bordură a trotuarului și Russu Alexandru, cerând țigări de la ei.

După ce au fost refuzați de Istrati Vladimir să le dea țigări, au început a-l numi cu cuvinte necenzurate, după ce Scripcaru Valeriu i-a aplicat o lovitură cu piciorul în față, din ce cauză Istrati Vladimir a căzut jos la pământ, dar Russu Alexandru sperându-se, de la fața locului a fugit, în același timp Stoian Andrei s-a aflat alături și a acceptat tacit acțiunile ilegale ale lui Scripcaru Valeriu.

În urma acțiunilor ilegale ale lui Scripcaru Valeriu și Stoian Andrei, Istrati Vladimir s-a ales cu leziuni corporale care conform raportului de constatare nr.202038P0102 din 12.11.2020, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale.

Astfel, acțiunile lui *Scripcaru Valeriu* au fost încadrate juridic în baza art. 286 alin. (2), lit. a) și b) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșită de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism și săvârșit de două persoane*”.

Tot, Scripcaru Valeriu, la 27.02.2021, aproximativ la ora 03.15, nedeținând permis de conducere, consumând băuturi spirtoase, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model VAZ 2107 cu n/î XXXXX, și conducând prin or. Glodeni pe strada Tricolorului, a fost stopat de către angajații poliției, care în urma verificării actelor au stabilit o bănuială rezonabilă că, Scripcaru Valeriu a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate și fără permis de conducere, din acest motiv a fost condus în SR Glodeni, unde a fost testat cu alcooltestul și i-au fost colectate mostre de sânge.

Conform procesului-verbal al examinării medicale a stării de ebrietate și a naturii ei nr.117 din 27.02.2021, s-a stabilit că în aerul expirat de Scripcaru Valeriu, exista alcool etilic în cantitate de 0,49 mg/l, și în sângele acestuia exista alcool etilic în cantitate de 1,16 g/l, care conform prevederilor art.134¹² alin.(3) Cod penal constituie stare de ebrietate grad avansat.

Conform raportului de constatare nr.202106P0124 din 11 martie 2021, s-a stabilit că, în proba biologică a sângelui, colectată de la Scripcaru Valeriu, concentrația alcoolului etilic constituie 1,16 g/l, care conform prevederilor art.134/12 al.(3) Cod penal, constituie stare de ebrietate grad avansat.

Conform informației primite de la BÎT și DCA Glodeni, s-a stabilit că Scripcaru Valeriu, nu deține permis de conducere care i-ar permite conducerea mijloacelor de transport.

Astfel, acțiunile lui **Scripcaru Valeriu** au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativ - „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*”.

Tot, Scripcaru Valeriu, la 02.11.2021 aproximativ la ora 11.15, conducând autoturismul de model „Lada 2111” cu n/î XXXXX, fără a deține permis de conducere ce i-ar permite conducerea mijlocului de transport dat, în timp ce se deplasa pe una din străzile satului Hîjdieni, r-l Glodeni, a fost stopat de către angajații de poliție, iar în cadrul verificării actelor Scripcaru Valeriu avea semne vizibile de stare de ebrietate, vorbă neclară, fapt care a trezit o bănuială rezonabilă precum că acesta conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, din care cauză ultimul a fost condus la IMSP Spitalul Raional Glodeni, pentru examinarea medicală.

Fiindu-i propus de a trece testarea alcoolscoptică și de a i se recolta probelor biologice de sânge pentru examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, în prezența lucrătorilor medicali, fiindu-i explicate consecințele refuzului, Scripcaru Valeriu s-a refuzat de la testarea alcoolscoptică și recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, din care motiv, potrivit procesului verbal al examinării medicale a stării de ebrietate și a naturii ei nr.630 din 02.11.2021 concluzia nu a fost făcută.

Astfel, acțiunile lui Scripcaru Valeriu au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi - *„refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere”*.

3. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către avocatul *Racoviță Ion* în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Scripcaru Valeriu să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, invocând că, inculpatul a recunoscut vina, a săvârșit o infracțiune ușoară, nu a adus careva prejudicii, la întreținere are 8 copii minori, este unicul întreținător a familiei, antecedentele penale sunt stinse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La pronunțarea hotărârii adoptate, instanța de apel a statuat că probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor atestă că acțiunile infracționale comise de inculpatul *Scripcaru Valeriu* cuprind elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art.287 alin.(2), lit. a), b); art.264¹ alin. (4); 264¹ alin.(4) Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptelor infracționale, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a luat în considerație circumstanțele cauzei, faptul că inculpatul Scripcaru Valeriu anterior a mai fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare prevăzute de art.264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa inclusiv sub formă de închisoare prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11.03.2020 (f. d. 124, vol. IV), dar nu a tras concluzii corespunzătoare și având antecedentul penal nestins, imediat după eliberarea din locurile de detenție a comis din nou infracțiuni analogice.

Instanța de apel a mai indicat că, chiar și în prezență circumstanțelor invocate de apelant, aplicarea în privința inculpatului a unei pedeapsa mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului Scripcaru Valeriu, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței cu trimiterea cauzei la rejudecare, invocând că inculpatul a recunoscut vina, regretă de cele comise, are la întreținere 8 copii minori fiind unicul întreținător al familiei, inculpatul este în imposibilitate financiară să achite cheltuielile de judecată din cauza că se află în penitenciar unde nu sunt locuri de muncă și astfel nu are posibilitatea de a avea un venit pentru a achita aceste cheltuieli.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, solicitând declararea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că lipsesc temeiuri de casare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivele și temeiul de recurs invocat de către recurent nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Cu referire la criticile recurentului, invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate aceste critici și acestea reprezintă opinia subiectivă a recurentului față de aceleași circumstanțe apreciate în speță de instanțele de judecată, or, instanța de apel în decizie (f. d. 102 – 103 vol. IV), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care aceasta și-a argumentat detaliat soluția în partea individualizării pedepsei definitive și modului de executare a acesteia, stabilind inculpatului pedeapsa de 10 luni

închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, Colegiul penal reține că instanțele judecătorești au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului Legii penale, de restabilirea echității sociale, corectare și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În acest sens, se reține că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunilor săvârșite (ușoare) comise cu intenție, precum și la personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vinovăția parțial, se caracterizează a fi o persoană cu comportament negativ, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de către Primăria s. Hâjdieni, r-nul Glodeni (f. d. 84 vol. I), fiind predispus spre încălcarea legilor, cum rezultă din Revendicare (f. d. 89 vol. I) și cazierul contravențional anexat în dosar (f. d. 87-88 vol. I).

În concluzie, în atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui *Scripcaru Valeriu*, urmează a fi atins doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare și astfel de pedeapsă doar va duce la reeducarea, corectarea inculpatului, și la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal statuează că, pentru a se putea constata dacă inculpatul se poate corecta prin stabilirea unei pedepse non privative de libertate, se analizează persoana inculpatului sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată.

În acest sens, Colegiul penal ține să indice că, conform cazierului, inculpatul a mai săvârșit infracțiuni analogice, fapt ce denotă că pentru inculpat săvârșirea infracțiunilor capătă caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală, fără a face concluzii necesare că, faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, inclusiv și privarea de libertate.

În aceste condiții, instanța de recurs ordinar conchide că stabilirea unei pedepse neprivative de libertate nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Referitor la alegerile recurentului referitor la cheltuielile judiciare, instanța de recurs amintește că, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală: „*temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*”. Colegiul penal constată că partea apărării în apel (f. d. 78-79 vol. IV) a solicitat doar casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, fără a aduce careva critici sau solicitări referitor la soluția primei instanțe în privința cheltuielilor judiciare, sentința primei instanțe a fost menținută de instanța de apel, astfel, instanța de

recurs conchide că partea apărării nu poate înainta în recurs careva argumente ce țin de cheltuielile judiciare.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanța internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectul contestat, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală, întemeiată și echitabilă, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului Scripcaru Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Scripcaru Valeriu XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie